

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. birželio 30 d. (*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvas kapitalo judėjimas – SESV 63 ir 65 straipsniai – ESS 4 straipsnis – Tiesioginiai mokesčiai – Dividendų apmokestinimas – Dvišalė sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo – Trečioji valstybė – Taikymo sritis“

Byloje C-176/15

dėl 2015 m. kovo 30 d. *tribunal de première instance de Liège* (Belgija) nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2015 m. balandžio 20 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Guy Riskin,

Geneviève Timmermans

prieš

Belgijos valstybė

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadžiev, teisėjai C. G. Fernlund (pranešėjas) ir S. Rodin, generalinis advokatas J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- G. Riskin ir G. Timmermans, atstovaujantys advokatai J. P. Douny ir R. Douny,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos M. Jacobs ir J. C. Halleux,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir B. Beutler,
- Jungtinių Karalystų vyriausybės, atstovaujamos S. Simmons ir L. Christie, padedant baristerio S. Ford,
- Europos Komisijos, atstovaujamos W. Roels ir C. Soulay,

susipažinęs su 2016 m. balandžio 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada, priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 63 ir 65 straipsnių, siejamų su

ESS 4 straipsniu, išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant G. Riskin ir G. Timmermans giną su Belgijos valstybe dėl dividendų, kuriuos gavo Lenkijoje steigta bendrovė ir kuriems toje valstybėje narėje buvo taikomas mokestis prie pajamų šaltinio, apmokestinimo Belgijoje.

Teisinis pagrindas

Belgijos teisė

3 1992 m. Pajamų mokesčio kodekso (toliau – 1992 m. PMK) 5 straipsnyje numatyta:

„Karalystės gyventojai apmokestinami fizinių asmenų pajamų mokesčiu visų jų apmokestinamųjų pajamų, nurodytų šiame kodekse, atžvilgiu, net jei kai kurios iš šių pajamų būtų uždirbtos arba gautos užsienyje.“

4 1992 m. PMK 6 straipsnyje numatyta:

„Apmokestinamas pajamas sudaro visos neto pajamos, iš kurių atimtos išskaičiuotos išlaidos.

Neto pajamų visuma yra lygi šių kategorijų neto pajamų sumai:

- 1) pajamos iš nekilnojamojo turto;
- 2) pajamos iš kapitalo ir kilnojamojo turto;
- 3) profesinės veiklos pajamos;
- 4) įvairios pajamos.“

5 Šio kodekso 17 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Pajamas iš kapitalo ir kilnojamojo turto sudaro visos įplaukos iš kilnojamojo turto, neatsižvelgiant į investavimo formą, t. y.:

- 1) dividendai;

<...>“

6 To paties kodekso 285 straipsnyje nustatyta:

„Kiek tai susiję su pajamomis iš kapitalo ir kilnojamojo turto <...>, fiksuota užsienyje mokamo mokesčio dalis gali būti atskaityta iš mokesčių, kai šios pajamos užsienyje buvo apmokestintos mokesčiu, analogišku fizinių asmenų pajamų mokesčiui, pelno mokesčiui ar nerezidentų mokamam mokesčiui, ir kai šis kapitalas ir turtas Belgijoje priskiriami prie profesinės veiklos vykdymo.

<...>“

7 To paties kodekso redakcijos, taikytinos pagrindinėje byloje nagrinėjamiems mokestiniams metams, 286 straipsnyje numatyta:

„Fiksuota užsienyje mokamo mokesčio dalis yra 15/85 neto pajamų, prieš atskaitant kilnojamojo turto mokestį ir prireikus gyvenamosios / steigimo valstybės rinkliavą.“

<...>“

Belgijos ir Lenkijos sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo

8 Belgijos Karalystės ir Lenkijos Respublikos sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, kuria siekiama užkirsti kelią pelno ir turto mokesčių vengimui, ir protokolo, pasirašyto 2001 m. rugpjūčio 20 d. Varšuvoje (toliau – Belgijos ir Lenkijos sutartis), 10 straipsnyje numatyta:

„1. Bendrovės, rezidentės vienoje iš susitariančiųjų valstybių [A], kitos susitariančiosios valstybės [B] rezidentui sumokėti dividendai apmokestinami toje kitoje valstybėje [B].

2. Šie dividendai taip pat apmokestinami susitariančioje valstybėje [A], kurios rezidentas yra dividendus išmokanti bendrovė, pagal šios valstybės [A] teisės aktus, bet jei faktinis dividendų gavėjas yra kitos susitariančios valstybės [B] rezidentas, taip apskaičiuotas mokestis negali viršyti:

a) 5 % dividendų bruto sumos, jei juos gauna bendrovė (išskyrus tokias bendrijas):

- kuri tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 % dividendus mokančios bendrovės kapitalo arba
- kuri tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 10 % dividendus mokančios bendrovės kapitalo, jei investicijų vertė ne mažesnė kaip 500 000 EUR arba atitinkama suma kita valiuta;

b) visais kitais atvejais 15 % dividendų bruto sumos.

Ši straipsnio dalis neturi jokios bendrovės pelno, dėl kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „dividendai“ reiškia pajamas iš akcijų, dividendų sertifikatų, kasyklų akcijų, steigėjų akcijų ar kitų akcijų, kurios suteikia teisę į pelno dalį, išskyrus skolinius reikalavimus, ji taip pat apima pajamas (netgi gaunamas kaip palūkanas), kurioms pagal valstybės, kurios rezidentas yra bendrovės skolininkas, mokesčių teisės aktus taikoma tokia pati mokesčių sistema kaip pajamoms iš akcijų.

<...>“

9 Belgijos ir Lenkijos sutarties 23 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta:

„1. Belgijoje dvigubo apmokestinimo išvengiama taip:

<...>

b) Nepažeidžiant Belgijos teisės aktų nuostatų, susijusių su užsienyje sumokėto mokesčio atskaitymu iš Belgijos mokesčio, jei Belgijos rezidentas gauna pajamą, kurios priklauso prie Belgijos mokesčiu apmokestinamam bendrąjį pajamą ir kurias sudaro dividendai, neatleidžiami nuo Belgijos mokesčio pagal šios dalies c punktą, palūkanos ar honorarai, Lenkijos mokestis, kuriuo apmokestinamos šios pajamos, turi būti atskaitytas iš Belgijos mokesčio, taikomo šioms pajamoms.“

Pagrindiniai byla ir prejudiciniai klausimai

10 Belgijos rezidentai G. Riskin ir G. Timmermans turi Lenkijoje steigtos bendrovės akcijų. 2009 m. už šias akcijas jie gavo dividendų, kuriuos Lenkija apmokestino 15 % mokesčiu prie pajamų šaltinio.

11 2012 m. Belgijos mokesčių institucijos kontrolės tarnybos nusiuntė G. Riskin ir G.

Timmermans pranešim? d?l fizini? asmen? pajam? mokes?io 2010 mokestiniais metais deklaracijos ištaisyimo. Ši institucija man?, kad remiantis Belgijos ir Lenkijos sutarties 10 straipsniu ir 1992 m. PMK 5, 6 straipsniais bei 17 straipsnio 1 dalimi, dividendai, gauti iš Lenkijoje ?steigtos bendrov?s, Belgijoje apmokestinami 25 % mokes?iu.

12 G. Riskin ir G. Timmermans užgin?ijo š? pranešim? teigdami, kad, remiantis Belgijos ir Lenkijos sutarties 23 straipsniu, Lenkijoje sumok?tas mokestis tur?jo b?ti atskaitytas iš Belgijoje mok?tino mokes?io.

13 Mokes?i? institucija atsikerta, kad tos sutarties 23 straipsnyje numatyta, jog Lenkijos mokestis turi b?ti atskaitytas iš Belgijos mokes?io taikant Belgijos teis?, t. y. 1992 m. PMK 285 straipsn?, kuris leidžia tok? atskaitym? tik jeigu kapitalas ir turtas, d?l kuri? buvo gauti atitinkami dividendai, Belgijoje buvo priskiriami prie profesin?s veiklos vykdymo. Manydama, kad šiuo atveju taip nebuvo, Belgijos mokes?i? institucija atsisak? atskaityti Lenkijoje sumok?t? mokest? prie pajam? šaltinio iš Belgijos mokes?io, tod?l atmet? j? skund?.

14 G. Riskin ir G. Timmermans d?l šio mokes?i? institucijos sprendimo prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teismui pareišk? ieškin? teigdami, kad, skirtingai nei Belgijos ir Lenkijos sutartyje, kitose sutartyse d?l dvigubo apmokestinimo išvengimo, kurias Belgija sudar? su tam tikromis tre?iosiomis valstyb?mis, kurios n?ra Europos S?jungos nar?s, n?ra nuorodos ? Belgijos teis?, taigi pagal jas galima šiose tre?iosiose valstyb?se sumok?t? mokest? atskaityti iš Belgijos mokes?io, neatsižvelgiant ? Belgijos teis?s aktuose numatytas s?lygas. Jie mano, kad teisiškai negalima sutikti su tuo, kad Belgija gali tre?iajai valstybei taikyti palankesn? mokes?i? sistem?, nei taikoma valstyb?ms nar?ms.

15 Šiomis aplinkyb?mis *tribunal de première instance de Liège* (Belgija) nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar 1992 m. PMK 285 straipsnyje numatyta taisykl?, netiesiogiai ?teisinanti Belgijoje gyvenan?io fizinio asmens užsienyje gaut? dividend? dvigub? apmokestinim?, atitinka S?jungos teis?s principus, ?tvirtintus SESV 63 straipsnyje, siejamame su ESS 4 straipsniu, nes pagal j? Belgijai leidžiama savo nuoži?ra, laikantis Belgijos teis?s nuostat?, ? kurias pateikiama nuoroda Belgijos sudarytoje sutartyje d?l dvigubo apmokestinimo išvengimo (t. y. 285 straipsnio, kuriame nustatomos mokes?i? atskaitymo s?lygos, arba 286 straipsnio, kuriame nustatyta tik fiksuota mokes?io dalis, kuri gali b?ti atskaityta), palankiau vertinti investicijas ? tre?i?ias šalis (Jungtinės Valstijas) negu ? Europos S?jungos valstybes nares (Lenkij?)“

2. Ar atsižvelgiant ? tai, kad 1992 m. PMK 285 straipsnyje nustatyta, jog užsienyje sumok?t? mokest? galima atskaityti iš Belgijos mokes?io tik jeigu kapitalas ir turtas, iš kuri? gaunamos pajamos, Belgijoje priskiriami prie profesin?s veiklos vykdymo, šis straipsnis neprieštarauja SESV 49, 56 ir 58 straipsniams?“

D?l prejudicini? klausim?

D?l antrojo klausimo priimtimumo

16 Belgijos vyriausyb? mano, kad antrasis prejudicinis klausimas, susij?s su galimybe užsienyje sumok?t? mokest? atskaityti iš Belgijos mokes?io, jei kapitalas ir turtas, iš kuri? gautos pajamos, Belgijoje priskiriami prie profesin?s veiklos vykdymo, yra nepriimtinas, nes prašym? priimti prejudicin? sprendim? patekusio teismo nagrin?jamos bylos baigtis nepriklauso nuo atsakymo ? š? klausim?.

17 Šiuo aspektu primintina, kad pagal nusistov?jusi? Teisingumo Teismo praktik? nacionalinio

teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės išaiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytas faktines aplinkybes ir teisinius pagrindus, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma reikšmingumo prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prašymo tik jei akivaizdu, kad prašymas išaiškinti Sąjungos teisę visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kai problema hipotetinė arba kai Teisingumo Teismui nežinomos faktinės aplinkybės ar teisiniai pagrindai, būtinai, kad jis galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (2015 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Verder LabTec*, C-657/13, EU:C:2015:331, 29 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

18 Šiuo atveju iš Teisingumo Teismui pateiktų bylos dokumentų aiškiai matyti, kad kapitalas ar turtas, dėl kurių gauti pagrindinėje byloje nagrinėjami dividendai, nebuvo priskirti prie profesinės veiklos vykdymo nei Belgijoje, nei kitos valstybės narės teritorijoje. Šiomis aplinkybėmis antrąjį prejudicinį klausimą reikia laikyti hipotetiniu, todėl nepriimtinu.

Dėl pirmojo klausimo

19 Iš pradžių reikia pažymėti, kad nebuvo teigiama, jog nurodytas skirtingas požimis susijęs su dividendais, gautais iš Lenkijoje steigtos bendrovės, ir dividendais, gautais iš Belgijoje steigtos bendrovės. Tačiau buvo tvirtinama, jog šis skirtingas požimis susijęs su dividendais, gautais iš Lenkijoje steigtos bendrovės, ir dividendais, gautais iš trečiojoje valstybėje steigtos bendrovės.

20 Neginytina, kad, skirtingai nei Belgijos ir Lenkijos sutartyje, kurioje, nustatant Lenkijoje sumokėto mokesčio prie pajamų šaltinio atskaitymo iš Belgijos mokesčio slygas, daroma nuoroda į Belgijos teisės nuostatas, kitose Belgijos Karalystės ir tam tikrą trečiąją valstybę sutartyse dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo tokia nuoroda nedaroma, taigi leidžiama, neatsižvelgiant į Belgijos teisėje numatytas slygas, šiose trečiose valstybėse sumokėtą mokestį prie pajamų šaltinio atskaityti iš Belgijoje mokėtino mokesčio.

21 Kalbant apie pagrindinę bylą, pažymėtina, kad dėl nuorodos į Belgijos teisę Lenkijoje sumokėto su dividendais susijusio mokesčio prie pajamų šaltinio negalima atskaityti iš Belgijoje mokėtino mokesčio, nes nevykdyta 1992 m. PKM 285 straipsnyje numatyta slyga, kad kapitalas ir turtas, dėl kurių gauti atitinkami dividendai, Belgijoje turi būti priskiriami prie profesinės veiklos vykdymo, nors šis atskaitymas būtų galimas nesant reikalo vykdyti šią slygą, jei dividendai būtų gauti trečiojoje valstybėje, su kuria Belgijos Karalystė sudarė sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, kurioje numatyta beslyginė teisė tokį atskaitymą.

22 Taigi pirmuoju savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar Sutarties nuostatas dėl laisvo kapitalo judėjimo, siejamas su ESS 4 straipsniu, reikia aiškinti taip, kad pagal jas draudžiama valstybei narei tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, palankaus požimio akcininkų rezidentų, kylančių iš šios valstybės narės ir trečiosios valstybės dvišalės sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, pagal kurią trečiojoje valstybėje sumokėtas mokestis prie pajamų šaltinio beslygiškai atskaitomas iš šioje valstybėje narėje, kurioje reziduoja akcininkas, mokėtino mokesčio, netaikyti akcininkui rezidentui, gaunančiam dividendų valstybėje narėje, su kuria ta rezidavimo valstybė narė sudarė dvišalę sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, pagal kurią toks atskaitymas galimas, jei vykdomos nacionalinėje teisėje numatytos papildomos slygos.

23 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką tarp SESV 63 straipsnio 1 dalyje draudžiamam laisvo kapitalo judėjimo apribojimo priemonių yra tokios, kurios gali atgrasyti nerezidentus nuo investavimo tam tikroje valstybėje narėje arba atgrasyti šios valstybės narės rezidentus nuo investavimo kitose valstybėse (2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Miljoen ir kt.*, C-10/14, C-14/14 – C-17/14, EU:C:2015:608, 44 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

24 Šiuo atveju neginėjama, kad Belgijos rezidentų, kaip antai G. Riskin ir G. Timmermans, gaunančių dividendų valstybėse narėse, kaip antai Lenkijos Respublikoje, kurie tam, kad galėtų prie pajamų šaltinio sumokėti mokesčius atskaityti iš Belgijos mokesčio, turi vykdyti 1992 m. PMK 285 straipsnyje numatytą sąlygą, padėtis yra ne tokia palanki kaip Belgijos rezidentų, gaunančių dividendų trečiojoje valstybėje, su kuria Belgijos Karalystė yra sudariusi dvišalį sutartį, kurioje numatyta besilyginė teisė tokie atskaitai, padėtis.

25 Toks nepalankus požiūris gali atgrasyti Belgijos rezidentus nuo investavimo valstybėse narėse, su kuriomis Belgijos Karalystė nesudarė dvišalės sutarties, kurioje numatyta besilyginė teisė prie pajamų šaltinio sumokėto mokesčio atskaitymą iš Belgijos mokesčio, todėl tai yra laisvo kapitalo judėjimo apribojimas, kuris iš principo draudžiamas SESV 63 straipsnio 1 dalimi.

26 Vis dėlto pagal SESV 65 straipsnio 1 dalies a punktą „[SESV] 63 straipsnio nuostatos nepažeidžia valstybių narių teisės <...> taikyti atitinkamas savo mokesčių įstatymų nuostatas, pagal kurias skiriami mokesčių mokėtojai dėl jų skirtingos padėties gyvenamosios vietos arba kapitalo investavimo vietos atžvilgiu“.

27 Ši leidžianti nukrypti nuostata, kuri aiškintina siaurai, yra ribojama SESV 65 straipsnio 3 dalimi, kurioje numatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje minėtos nacionalinės teisės nuostatos „neturi sudaryti laisvo kapitalo judėjimo ir mokėjimų, kaip nustatyta [SESV] 63 straipsnyje, savavališko diskriminavimo ar užslėpto apribojimo“ (2014 m. kovo 13 d. Sprendimo *Bouanich*, C-375/12, EU:C:2014:138, 62 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).

28 Todėl reikia skirti nevienodą vertinimą, leidžiamą pagal SESV 65 straipsnio 1 dalies a punktą, nuo to paties straipsnio 3 dalyje draudžiamos diskriminacijos. Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad tam, jog nacionalinės mokesčių teisės aktai, skiriantys mokesčių mokėtojus pagal jų kapitalo investavimo vietą, galėtų būti laikomi suderinamais su laisvo kapitalo judėjimo reglamentuojančiomis Sutarties nuostatomis, būtina, kad šis skirtingas požiūris būtų susijęs su objektyviai nepanašiomis situacijomis arba kad jis būtų pateisinamas privalomuoju bendrojo intereso pagrindu (2014 m. kovo 13 d. Sprendimo *Bouanich*, C-375/12, EU:C:2014:138, 63 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).

29 Šiuo klausimu reikia priminti, kad valstybės narės, laikydamosi Sąjungos teisės, turi nustatyti paskirstytojo pelno apmokestinimo sistemą ir šiuo tikslu apibrėžti mokesčio bazę ir mokesčio tarifą, kurie taikomi pelnui gaunamam akcininkui, ir kad nesant vienodų ar suderintų Sąjungos priemonių valstybės narės turi kompetenciją sutartimis ar vienašališkai apibrėžti savo apmokestinimo galiojimą padalijimo kriterijus (šiuo klausimu žr. 2008 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Orange European Smallcap Fund*, C-194/06, EU:C:2008:289, 48 punktą).

30 Todėl dėl įvairių valstybių narių mokesčių teisės aktų skirtumų, kurių kyla šioje situacijoje, valstybės narės gali būti priversta sutartimis arba vienašališkai skirtingai vertinti įvairiose valstybėse gautus dividendus, taip atsižvelgdama į šiuos skirtumus (šiuo klausimu žr. 2008 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Orange European Smallcap Fund*, C-194/06, EU:C:2008:289, 49 punktą).

31 Kiek tai susiję su dvišalėmis sutartimis dėl mokesčių, iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad tokios sutartys taikomos tik jose apibrėžtiems fiziniams ar juridiniams asmenims. Be to, jose numatyta nauda yra neatsiejama nuo sutarties taisyklių visumos ir padeda išlaikyti bendrą dviejų susitariančiųjų valstybių tarpusavio santykių pusiausvyrą (šiuo klausimu žr. 2005 m. liepos 5 d. Sprendimo *D.*, C-376/03, EU:C:2005:424, 54, 61 ir 62 punktus, taip pat 2008 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Orange European Smallcap Fund*, C-194/06, EU:C:2008:289, 50 ir 51 punktus). Kaip generalinį advokatų pažymėjimo savo išvados 43 punkte, padėtis yra tokia pati su valstybėmis narėmis ir trečiosiomis valstybėmis sudarytą sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo

atveju.

32 Dėl pagrindinės bylos reikia pažymėti, kad besilyginis atskaitymas taikomas tuomet, kai Belgijos Karalystė pagal su tam tikromis trečiosiomis valstybėmis, taikiusiomis su dividendais susijusį mokestį prie pajamų šaltinio, sudarytas dvišales sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo susipareigojo leisti Belgijos rezidentams atskaityti šį mokestį iš Belgijoje mokėtino mokesčio.

33 Vadinas, tokia sutartis taikoma tik Belgijos rezidentams, kurie gavo dividendų iš tokios trečiosios valstybės ir kuriuos ši valstybė apmokestino mokesčiu prie pajamų šaltinio. To, kad atitinkama nauda suteikiama tik Belgijos rezidentams, patenkantiems šios sutarties taikymo sritį, negalima vertinti atskirai nuo likusios šios sutarties dalies, nes, kaip nurodyta šio sprendimo 31 punkte, ši nauda yra neatsiejama nuo sutarties taisyklių ir padeda išlaikyti bendrą dviejų valstybių, šios sutarties šalių, tarpusavio santykių pusiausvyrą.

34 Tokiomis aplinkybėmis Belgijos rezidentų, kaip antai aptariamą pagrindinį byloje, gaunančių dividendų valstybėse narėse, kaip antai Lenkijos Respublikoje, kurie tam, kad galėtų prie pajamų šaltinio sumokėti mokestį atskaityti iš Belgijos mokesčio, turi vykdyti 1992 m. PMK 285 straipsnyje numatytą sąlygą, padėtis nėra objektyviai panaši Belgijos rezidentų, gaunančių dividendų trečiojoje valstybėje, su kuria Belgijos Karalystė yra sudariusi dvišalę sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, kurioje numatyta besilyginė teisė tokiai atskaitai, padėtis.

35 Vadinas, nepalankus vertinimas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinį byloje, nėra klaidingas, draudžiama pagal Sutarties nuostatas dėl laisvo kapitalo judėjimo.

36 Galiausiai, kiek tai susiję su ESS 4 straipsnyje nurodytu lojaliu bendradarbiavimu, pakanka priminti, kad šio straipsnio negalima aiškinti taip, kad jame yra numatyta nepriklausoma valstybių narių pareiga, viršijanti pareigas, kurios joms gali tekti pagal SESV 63 ir 65 straipsnius (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Levy ir Sebbag*, C-540/11, nepaskelbtas Rink., EU:C:2012:581, 27–29 punktus).

37 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip: SESV 63 ir 65 straipsniai, siejami su ESS 4 straipsniu, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos valstybei narei nedraudžiama tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinį byloje, palankaus požiūriu į akcininkų rezidentų, kylančių iš šios valstybės narės ir trečiosios valstybės dvišalės sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, pagal kurią trečiojoje valstybėje sumokėtas mokestis prie pajamų šaltinio besilygiškai atskaitomas iš šioje valstybėje narėje, kurioje reziduoja akcininkas, mokėtino mokesčio, netaikyti akcininkui rezidentui, gaunančiam dividendų valstybėje narėje, su kuria ta rezidavimo valstybė narė sudarė dvišalę sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, pagal kurią toks atskaitymas galimas, jei vykdomos nacionalinėje teisėje numatytos papildomos sąlygos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

38 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymų priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

SESV 63 ir 65 straipsniai, siejami su ESS 4 straipsniu, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos valstybei narei nedraudžiama tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinį byloje, palankaus požiūriu į akcininkų rezidentų, kylančių iš šios valstybės narės ir trečiosios valstybės dvišalės sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo,

pagal kuri? tre?iojoje valstyb?je sumok?tas mokestis prie pajam? šaltinio bes?lygiškai atskaitomas iš šioje valstyb?je nar?je, kurioje reziduoja akcininkas, mok?tino mokes?io, netaikyti akcininkui rezidentui, gaunan?iam dividend? valstyb?je nar?je, su kuria ta rezidavimo valstyb? nar? sudar? dvišal? sutart? d?l dvigubo apmokestinimo išvengimo, pagal kuri? toks atskaitymas galimas, jei ?vykdomos nacionalin?je teis?je numatytos papildomos s?lygos.

Parašai.

* Proceso kalba: pranc?z?.